

XARXA PER UNA NOVA CULTURA DE L'AIGUA

BIG JUMP: Mulla't pels rius

Aquest any per segona vegada consecutiva la XNCA coordina la celebració de l'acte reivindicatiu **Mulla't pels rius!!** Que correspon als actes que es fan a Catalunya en connexió al "Big Jump" que es fa arreu d'Europa.

Com l'any passat reivindicuem la salut dels nostres rius i el compliment del que diu la directiva marc de l'aigua (DMA). Només la recuperació dels rius com ecosistemes farà possible que aquests deixin de ser clavegueres o canals secs. Com que poder-se banyar en un riu significa que hi passa aigua i és de qualitat, aquesta jornada ens recorda que a molts rius de Catalunya no ens hi podem banyar o perquè no hi passa aigua o per la seva qualitat deficient.

En un any marcat per la sequera i a on les notícies sobre l'aigua eren cada dia als diaris, de cop al omplir-se els embassaments sembla que el problema ja no existeixi, i avui les úniques notícies d'aigua són les que ens arriben de la Expo (i més aviat de propaganda). Sembla que de cop la problemàtica de l'aigua hagi desaparegut a Catalunya.

Però aquest any (i gual que l'any passat) alguns ciutadans es manifestaran a Martinet (Segre) per reivindicar el cabal d'un riu que a la seva part alta es derivat per múltiples usos, minicentrals o agrícoles. I es que la derivació de cabals fa baixar els rius secs, com el Gaià que no arriba a mar per una presa imponent i absurda que volem que s'enderroqui. Però fins i tot quan les preses deixen anar aigua, els cabals són insuficients, com el del Ter sota Susqueda o el Llobregat amb els seus múltiples embassaments (ara plens però fa poques setmanes tant buits!). La derivació de cabals per diferents usos (el transvassament del Ter a Barcelona, les captacions de regadiu al Segre i al Ebre) no només disminueixen el cabal del riu sinó que també modifica la seva qualitat i per això no es podran banyar a Girona o a Lleida. I és que la qualitat de l'aigua dels rius continua essent un gran repte pendent tot i les gairebé 400 depuradores que te el país. Tot i que moltes d'elles treballen dins els límits del seu permís d'abocament, no assoleixen la recuperació dels trams fluvials que afecten per diverses raons. En uns casos la depuració és insuficient pel migrat cabal natural que porta el riu, és el cas del riu Besòs a la seva part baixa, riu que només porta aigua de depuradora i en gran part del Ter. Sense una millora substancial de les depuradores mai

ens podrem banyar al Besòs. Però no cal oblidar que hi ha encara molts tipus de contaminació que no estan ben controlats, com la sal de les mines de Súrria i Sallent que fan impossible la recuperació biològica del Llobregat (a més dels efectes que tenen sobre els ecosistemes del Bages) o els purins que a tort i a dret van als camps de conreu en concentracions molt més grans que les que hi haurien d'anar i que conjuntament amb la derivació per les minicentrals fan impossible que els companys d'Osona es pugin banyar al Ter o els de Lleida al Segre.

La majoria dels llocs a on celebra el **Mulla't pels rius!** d'aquest any no es podran banyar, són en gran part els mateixos llocs que ho van fer l'any passat, és el símptoma d'un problema que no acabem de solucionar i que no és fàcil de solucionar. Mentrestant dediquem molts diners a pensar d'on podem treure més aigua per una regió metropolitana que no para de créixer i mantenim el preu de l'aigua a uns nivells que fan impossible la realització dels programes de mesures que preveu la DMA, sense els quals els nostres rius no tornaran a ser mai ecosistemes vius i difícilment ens hi podrem banyar algun dia.

Ara més que mai, i davant la propera sequera que està a punt d'arribar, reivindiquem una Nova Cultura del Territori que faci possible l'aplicació de la Nova Cultura de l'Aigua. Sabem que és possible una Nova Política de l'Aigua per Catalunya, algunes de les seves mesures ja es comencen a aplicar (estalvi domèstic i industrial, reutilització de les aigües de les depuradores, recuperació dels aqüífers), però els avenços són encara insuficients i fins que no ens puguem banyar en els rius no podrem dir que la feina està feta. I encara falta molt per fer perquè no hem entès que no és possible una gestió sostenible del cicle de l'aigua sense una planificació sostenible del territori que és incompatible amb la MAT el 4rt cinturó o un aeroport al mig del mar.

Mullem-nos doncs pels nostres rius, es una manera de mullar-nos per la Nova Cultura de l'Aigua i per un futur més sostenible per Catalunya

Barcelona 1 de Juliol de 2007.